

MIN VEJ

Margarita Elkjær er opvokset i Rusland, men er dansk uddannet speciallæge, Ph.D. og arbejder i Lyngby med orthomolekylær medicin

“Hvad vil du være, når du bliver stor?” – blev jeg spurgt ret tit siden jeg var 5 år gammel. “Læge, selvfølgelig” – svarede jeg. Jeg har altid været ret bevist om at jeg skal være læge. Der var en del læger i min familie, derfor følte det helt naturligt for mig. Dog var der en meget kort periode, hvor jeg ville være kaptajn. Jeg var målrettet. I 7. klasse meldte jeg mig ind i en klub ved navn “Ung mediciner” ved et medicinsk universitet. Da jeg var 15 år, blev jeg ansat som rengøringsassistent på en thoraxkirurgisk afdeling. Som 18 årig startede jeg på medicinstudiet, og som 23 årig blev jeg læge.

Mit lægestudie var som alle andres ret hjernevasket. Jeg fik at vide, at medicin var det eneste, der kunne hjælpe, og lærte samtidigt, at kroniske sygdomme havde man for altid.

Men alligevel kunne jeg som børnelæge i Perm (Rusland) også bruge urter, som blev fremstillet på et apotek. Dild-frø ekstrakt hjalp mod koliksmarter hos babyer grundet dets spasmolytiske effekt. Kamille- og hyben-te hjalp mod forkølelser. Det var først, da jeg startede mit arbejde som hospitalslæge i Danmark, at jeg fik at vide, at kun medicin må bruges.

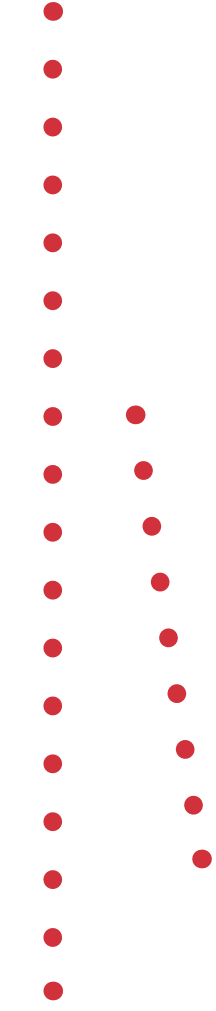
“De har nok ret” – tænkte jeg. “Det danske sundhedsvæsen er nok mere fremme, end det russiske”. - Så jeg rettede ind.

Parallelt med min lægelige karriere, var min spiritualitet også under udvikling. Meget svagt i begyndelsen, men den kunne mærkes mere og mere tydeligt, som årene gik. Den kom ikke bare ud af “den blå himmel”.

I 10. klasse blev jeg introduceret til esoteriske og holistiske bøger af min mor. Siden da er min interesse kun vokset. Gennem årene har jeg læst mange forskellige bøger indenfor emnet på både russisk, dansk og engelsk. Den anden vigtige faktor var min baggrund.

Jeg kommer fra et ortodokst land. Selv om min familie slet ikke var religiøs, voksede jeg op med respekt for kirken og den guddommelige verden. Men først i 20'erne, da jeg følte mig ret lykkelig, begyndte jeg for alvor at tro på Guds eksistens. Så selv om jeg behandlede mine patienter på de danske hospitaler med medicin og kun medicin, så brugte jeg “mine guddommelige forbindelser” i dagligdagen. Den hjælp var meget tydelig og uundværlig i mange situationer, såsom at finde de rigtige ord til patienter og pårørende i krise, eller få et overblik og indre ro ved en akut dårlig patient.

Efter at jeg blev færdig med min Ph.d., blev jeg introduceret til healing, først i Reiki-healing og senere i Theta-healing. Dog tog det lidt tid, før jeg følte mig tilpas ved at være under en videnskabelig speciallægeuddannelse og samtidigt være healer.

Det lykkedes mig at give en del healing til enkelte patienter og nogle sygeplejersker på hospitalerne. Det var som regel udenfor mine arbejdstimer og altid gratis. Jeg kunne se effekten på smerter og angst.

Efterhånden fik jeg også interessen for andre behandlingsmetoder end dem, der blev brugt på hospitaler. Senere kunne jeg se, at en del af disse behandlingsmetoder blev brugt indenfor orthomolekylær medicin. Da jeg var næsten færdig med min speciallægeuddannelse, blev det mere tydeligt for mig, at vi læger var ret elendige til at behandle patienter med kroniske sygdomme. Jeg blev mere modig og begyndte at anbefale mine patienter ændringer i kosten, probiotika, vitaminer, samt læsning af holistiske bøger.

En gang, efter at jeg nævnte en FODMAP diæt til en Crohn patient, blev jeg indkaldt til et kammeratligt samtale. Der blev stillet spørgsmål om, hvorvidt jeg fulgte afdelingens retningslinjer i behandlingen af patienter med inflammatoriske tarmlidelser. På trods af, at jeg ikke blev fundet skyldig, fik jeg alligevel at vide, at næste gang kunne det blive til en personalesag.

En af overlægerne gave mig et råd: "Hold en lav profil... I hvert fald indtil du bliver overlæge." I mellemtiden blev min far syg med coloncancer. "Han skal have Redox-behandling. Kontakt Claus Hancke", sagde min lærer i Theta-healing. Claus gav mig opskriften på Redox-behandling og inviterede til et DSOM møde.

September 2015 oplevede jeg for første gang, at der fandtes flere læger i Danmark, som havde de samme tanker som jeg.

Jeg blev nærmest chokeret og samtidigt enormt lettet.

Oktober 2015 startede jeg i praktik hos Claus på IOM-klinikken. Januar 2016 havde Katrine Flindt ansat mig på deltid, så en gang om ugen kom jeg på klinikken, efter mit hospitalsarbejde.

Forskellen mellem IOM klinikkens verden og hospitals verden var enorm.

Nu vidste jeg uden tvivl, at mit dobbelte liv på hospitalet skulle have sin ende.

Det var et bevidst, men samtidigt et utroligt svært valg. Jeg skulle rive mig ud af lægeflokken, sige nej til en overlægestilling og tage min kittel af. Jeg skulle være til en "outsider". - Ja, det sagde mit ego, min falske identitet, og den emotionelle storm, som jeg havde haft gennem flere måneder og var en del af mig på dette tidspunkt. Jeg er så taknemmelig for Claus, som igen har støttet mig enormt.

Endelig kom den dag - min sidste dag på hospitalet. Jeg er nu speciallæge.

Med en stor skål smuk frugtsalat og taknemmelige ord til mine kollegaer afslutter jeg min tale med: "...og nu følger jeg mit hjerte og min sjæl. Derfor vælger jeg et arbejde på Institut for Orthomolekylær Medicin." Ingen kunne sige noget imod. Jeg fik masser af krammere og ønsker om held og lykke med mit valg.

Igen har Universet støttet mig på vejen - på min vej.

Margarita Elkær